

Причастія:

Настоящее.

сѣщій, сѣща, сѣщо.

Прѣминѣло.

быль, была, было.

2. *Щѣ* ся спрягава по прьво спряженіе,

3. *Бывамъ* ся спрягава по трете спряженіе.

ПРЬВО СПРЯЖЕНІЕ.

По прьво спряженіе ся спрягавать глаголи отъ неопрѣдѣленъ и опрѣдѣленъ видъ съ окончанія въ настоящее врѣмя.

Ч. Един. Ч. Множ.

прьво лице на	ѣ или ѣ	емъ
второ лице на	ешъ	ете
трете лице на	е	ѣтъ или ѣтъ.

1. Примѣръ *ревѣ*.

Наклоненіе изъявительно.

Врѣмя настоящее.

Ч. Един.

Ч. Множ.

ревѣ	ревемъ
ревешъ	ревете
реве (тъ) *)	ревѣтъ.

Прѣминѣло неокончательно.

Ч. Един.

Ч. Множ.

ревахъ	ревахме
ревяше (ты)	ревахте
ревяше (онъ, а, о),	рвахъ.

*) Въ старобългарскій (черковный) языкъ трете-то лице има реветъ, както го произносятъ и сега по нѣкой мѣста; а понеже по повече-то мѣста крайна-та буква т въ произношеніе-то не ся чюе, то и въ глаголы-ты у трете-то лице т ся прѣмѣнява; така казва ся реве, пише, на мѣсто реветъ, пишеть. Да ли не ще да е по-добрь да ся пише трете-то лице цѣло съ окончаніе-тъ?